

IMNUL ACATIST AL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU (NUMIT ȘI AL BUNEIVESTIRI)

Text prelucrat de ierom. Petru Pruteanu

***

Dacă Imnul Acatist este încadrat în rânduiala Pavecerniței, citirea acestuia va începe direct cu Condacul I, iar dacă Acatistul este citit separat, atunci, după rugăciunile începătoare, se va zice (cu trei închinăciuni):

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul a prigonit sufletul meu și a smerit până la pământ viața mea; așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții cei din veac. S-a mâhnit duhul în mine și inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu – ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învațământă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu; Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viața. Întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu și întru mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Tropar, glasul al 8-lea

Porunca cea tainică cunoscându-o, cel fără de trup îndată a venit în cortul lui Iosif, zicând celei neispitite de nuntă: „Cel ce a plecat cerurile prin pogorârea Sa, fără schimbare în tine se face încăput, pe Care și văzându-L în pântecele tău, chip de rob luând, de uimire mă cuprind, strigând ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!”.

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, izbăvindu-ne din nevoi, mulțumiri aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; și ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din tot felul de primejdii, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Icosul 1

Îngerul întâistătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! (de 3 ori); și împreună cu netrupescul lui glas, întrupat văzându-Te, Doamne, minunându-se, a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care bucuria va străluci; bucură-te, prin care blestemul se va risipi;

Bucură-te, a lui Adam cel căzut iarăși chemare; bucură-te, a lacrimilor Evei izbăvitoare;

Bucură-te, înălțime cu anevoie de urcat gândurilor omenești; bucură-te, adâncime cu anevoie de contemplat chiar și ochilor îngerești;

Bucură-te, că ești scaun Împăratului; bucură-te, că ții pe Cel ce ține toate;

Bucură-te, stea care Soarele ai arătat; bucură-te, pânțece, în care dumnezeirea s-a întrupat;

Bucură-te, cea prin care zidirea se înnoiește; bucură-te, cea prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 2

Văzându-se pe sine Sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Cuvântul tău cel uimitor, se arată cu anevoie a fi primit sufletului meu. Cum, oare, îmi grăiești de naștere din zămislire fără de sămânță?”, strigând: Aliluia!

Icosul 2

Cunoașterea ce-a de nepătruns cu mintea căutând să o înțeleagă Fecioara, glas a înălțat către cel ce slujea, zicând: „Din pânțece curat cum este cu putință să Se nască Fiu, spune-mi?”. Iar acela, răspunzând cu frică, striga așa:

Bucură-te, a tainei „Sfatului nespus” cunoscătoare; bucură-te, a celor negrăite încredințare;

Bucură-te, că minunilor lui Hristos ești început; bucură-te, că mănunchi dogmelor Lui te-ai făcut;

Bucură-te, scară cerească pe care Dumnezeu a coborât; bucură-te, pod care muți la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune mult-slăvită de îngeri; bucură-te, rană mult-plânsă de diavoli;

Bucură-te, că Lumina în chip negrăit ai născut; bucură-te, că pe nimeni n-ai învățat în ce chip s-a petrecut;

Bucură-te, că întreci cunoașterea înțelepților; bucură-te, că luminezi mințile credincioșilor;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 3

Puterea Celui Preaînalt a umbrit-o atunci spre zămislire pe cea neispită de nuntă; și pântecul ei cel roditor ca pe o țarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, cântând astfel: Aliluia!

Icosul 3

Având Fecioara pântec de Dumnezeu primitor, către Elisabeta a alergat; iar pruncul aceleia îndată recunoscând îmbrățișarea ei s-a bucurat și prin săltări, ca și cu niște cântări, a strigat Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, vița vlăstarului neveștejit; bucură-te, ogor al Rodului neofilit;

Bucură-te, că pe Lucrătorul iubirii de oameni L-ai lucrat; bucură-te, că pe Săditorul vieții noastre L-ai sădit;

Bucură-te, brazdă ce odrăslești belșug de îndurări; bucură-te, masă ce porți îndestulare de milostiviri;

Bucură-te, că livada desfătării înflorești; bucură-te, că liman sufletelor pregătești;

Bucură-te, tămâie bine-primită de mijlocire; bucură-te, a lumii întregi ispășire;

Bucură-te, bună-voirea lui Dumnezeu către muritori; bucură-te, îndrăznirea muritorilor către Dumnezeu;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 4

Vifor de gânduri îndoielnice având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat; căci nenuntită știindu-te, furată de nuntă te-a bănuț pe tine, cea neprihănită; aflând însă, de zămisirea cea de la Duhul Sfânt, a grăit: Aliluia!

Icosul 4

Auzit-au păstorii pe îngeri cântând venirea lui Hristos în trup și, alergând ca spre un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel neprihănit păscând la pieptul Mariei, pe care laudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului; bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;

Bucură-te, de vrăjmașii nevăzuți apărătoare; bucură-te, a ușilor raiului deschizătoare;

Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești; bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc cu cele cerești;

Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută; bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită;

Bucură-te, reazem statornic al credinței; bucură-te, cunoaștere a strălucirii harului;

Bucură-te, prin care iadul s-a golit; bucură-te, prin care cu slavă ne-am îmbrăcat;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 5

Stea călăuzitoare spre Dumnezeu văzând Magii, strălucirii acesteia au urmat; și, ca pe o făclie ținându-o, căutau să afle pe Atotputernicul Împărat; și, ajungând la Cel de neajuns, s-au bucurat și au strigat Lui, zicând: Aliluia!

Icosul 5

Văzând fiii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a plăsmuit cu mâna Sa pe oameni și, socotindu-L pe El drept Stăpân, deși a luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri să-I slujească și să strige celei binecuvântate:

Bucură-te, maica Stelei celei neapuse; bucură-te, zorii zilei celei tainice;

Bucură-te, că ai stins cuptorul înșelăciunii; bucură-te, că luminezi pe înțelegătorii tainei Treimii;

Bucură-te, că stăpânirea tiranului urător de oameni ai surpat; bucură-te, că pe Hristos, Domn al iubirii-de-oameni ai arătat;

Bucură-te, de păgânească închinare izbăvitoare; bucură-te, de întinatele lucrări slobozitoare;

Bucură-te, a închinării la foc opritoare; bucură-te, de flacăra patimilor izbăvitoare;

Bucură-te, călăuză spre curăție credincioșilor; bucură-te, veselie tuturor neamurilor;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 6

Propovăduitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, împlinind prezicerea lor despre Tine și, propovăduind tuturor că ești Hristos, au lăsat pe Irod ca pe un fără de minte neștiind să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Strălucit-ai lumina adevărului în Egipt și ai risipit întunericul minciunii; căci idolii lui s-au dărâmat, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule; iar cei ce au scăpat de ei cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, a oamenilor îndreptare; bucură-te, a dracilor prăbușire;

Bucură-te, că rătăcirea minciunii ai călcat; bucură-te, că înșelăciunea idolilor ai vădit;

Bucură-te, mare, care pe faraon cel netrupesc ai înecat; bucură-te, piatră, care pe cei însetați de viață ai adăpat;

Bucură-te, al celor din întuneric stâlp de foc călăuzitor; bucură-te, acoperământ al lumii, decât norul mai cuprinzător;

Bucură-te, că în locul manei ne-ai adus nestrucată mâncare; bucură-te, a sfintei desfătări slujitoare;

Bucură-te, pământ al făgăduinței; bucură-te, cea din care curge lapte și miere;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 7

Urmând Simeon a se muta din veacul acesta amăgitor, Te-ai adus lui ca prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceasta, s-a uimit de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul 7

Făptură unică S-a arătat Ziditorul, nouă, celor zidiți de El, răsărind din pânțelele cel fără de sămânță și păzindu-l pe acesta nestruciat precum era, ca noi, văzând minunea, să o cântăm, grăind:

Bucură-te, floarea nestrucăciunii; bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, că chipul învierii ai strălucit; bucură-te, că viețuirea îngerească ai arătat;

Bucură-te, pom cu rod luminos, din care credincioșii se hrănesc; bucură-te, copac înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se adumbresc;

Bucură-te, că ai purtat în pânțele Călăuza celor rătăciți; bucură-te, că ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;

Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecare; bucură-te, a multor căzuți iertare;

Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire; bucură-te, dragoste, care înfruntă orice dorire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 8

Naștere străină văzând, să ne înstrăinăm de lume, cu mintea mutându-ne la cer; căci, pentru aceasta, Dumnezeu cel preaînalt pe pământ om smerit S-a arătat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Întru cele de jos întreg fiind, de cele de sus nicidecum nu s-a depărtat Cuvântul cel necuprins; căci dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu schimbare de loc, și naștere din Fecioara primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, a neîncăputului Dumnezeu încăpere; bucură-te, ușa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzire îndoielnică pentru necredincioși; bucură-te, lauda neîndoielnică pentru credincioși;

Bucură-te, car preasfânt a Celui purtat de Heruvimi; bucură-te, sălaș prea-minunat a Celui înconjurat de Serafimi;

Bucură-te, că pe cele potrivnice într-una ai adunat; bucură-te, că fecioria și nașterea ai împreunat;

Bucură-te, prin care călcarea poruncii s-a dezlegat; bucură-te, prin care ușile raiului s-au descuiat;

Bucură-te, a împărăției lui Hristos cheie; bucură-te, a veșnicilor bunătăți nădejde;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 9

Toată firea îngerească s-a mirat de marea lucrare a întrupării Tale; că pe Dumnezeu cel neapropiat, L-a văzut om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și auzind de la toți: Aliluia!

Icosul 9

Pe ritorii cei vorbăreți, ca niște pești fără de glas îi vedem a se afla în fața minunii tale, Născătoare de Dumnezeu; nepricepându-se a spune cum, rămânând fecioară ai putut naște; noi însă, minunându-ne de această taină, strigăm cu credință:

Bucură-te, vas al dumnezeieștii înțelepciuni; bucură-te, comoară a Proniei Lui;

Bucură-te, că neînțelepți pe filosofi ai arătat; bucură-te, că pe cei meșteri la cuvânt fără glas i-ai lăsat;

Bucură-te, că iscoditorii celor ascunse s-au zăpăcit; bucură-te, că scriitorii de mituri s-au veștejit;

Bucură-te, că ai risipit sofismele atenienilor; bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, că ne-ai scos din adâncul neștiinței; bucură-te, că pe mulți ai împodobit cu lumina cunoștinței;

Bucură-te, corabie a celor ce vor să se mântuiască; bucură-te, liman al celor ce pe marea vieții plutesc;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 10

Vrând Împodobitorul a toate să mântuiască lumea, a venit la ea de bună voie și, Păstor fiind ca Dumnezeu, pentru noi s-a arătat om ca și noi; căci, cu asemănarea chemând pe cel după asemănare, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul 10

Zid fecioarelor ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului pe tine, Preacurată, te-a gătit și, sălășluindu-Se în pânțelele tău, îi învață pe toți să cânte ție:

Bucură-te, stâlp al fecioriei; bucură-te, poartă a mântuirii;

Bucură-te, început al rezidirii duhovnicești; bucură-te, dătătoarea bunătății dumnezeiești;

Bucură-te, că pe cei zămisliți întru păcat ai renăscut; bucură-te, că pe cei grei cu mintea ai povățuit;

Bucură-te, că pe stricătorul de minți ai nimicit; bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii ai născut;

Bucură-te, cămară a nunții celei preacurate; bucură-te, alipire de Domnul a credincioșilor;

Bucură-te, că de fecioare preabine te îngrijești; bucură-te, că sufletele sfinților către Mire le însoțești.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 11

Imn de laudă pe măsura mulțimii îndurărilor Tale, cu neputință este a-ți aduce Ție, Împărate Sfinte, că și psalmi mulți ca nisipul mării de am cânta, nu săvârșim nimic vrednic de cele ce ne-ai dăruit nouă, celor ce strigăm: Aliluia!

Icosul 11

Făclie primitoare de lumină, strălucind celor din întuneric, o vedem pe Sfânta Fecioară; căci aprinzând focul cel nematerialnic, îi călăuzește la cunoașterea dumnezeiască pe toți, luminându-le mintea cu strălucire și este cinstită cu strigarea aceasta:

Bucură-te, rază a Soarelui cugetător; bucură-te, strălucire a neapusului Luminător;

Bucură-te, fulger ce sufletele strălucești; bucură-te, că precum tunetul pe dușmani îi îngrozești;

Bucură-te, că răsari lumina cea cu multe raze; bucură-te, că izvorăști râul cel cu multe ape;

Bucură-te, că te-ai făcut chip al scaldătoarei duhovnicești; bucură-te, că întinăciunea păcatului curățești;

Bucură-te, baie care speli conștiința; bucură-te, pahar care ospătezi bucuria;

Bucură-te, a parfumului lui Hristos mireasmă; bucură-te, ospăț al vieții celei de taină;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 12

Vrând să dea iertare datoriiilor celor de demult, Dezlegătorul datoriiilor tuturor oamenilor, prin Sine Însuși S-a apropiat de cei ce s-au depărtat de harul Lui; și, rupând zapisul, aude de la toți: Aliluia!

Icosul 12

Cântând nașterea ta, toți te laudăm ca pe o biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu; că Domnul, Cel ce ține cu mâna Sa toate, sălășluindu-Se în pântecul tău, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu-Cuvântul; bucură-te, Sfântă mai mare decât toți sfinții;

Bucură-te, chivot, ce cu Duhul ai fost poleită; bucură-te, a vieții comoară necheltuită;

Bucură-te, coroană de mult preț a împăraților credincioși; bucură-te, cuviincioasă laudă a preoților evlavioși;

Bucură-te, al Bisericii turn de neclintit; bucură-te, al sufletului zid de necucerit;

Bucură-te, prin care se înalță biruințele; bucură-te, prin care se surpă vrăjmașii;

Bucură-te, a trupului meu tămăduire; bucură-te, a sufletului meu mântuire;

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 13

O, Prealăudată Maică, care ai născut pe Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții (de 3 ori), primind acum a noastră aducere de laudă, izbăvește-ne pe toți de orice necaz și de viitoarele chinuri scapă pe cei ce-împreună strigă: Aliluia!

Aici se repetă Icosul 1 și Condacul 1, apoi se citește rugăciunea de mai jos și se face sfârșitul.

***

Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, împărăteasa cerului și a pământului, cinstea și lauda creștinilor, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile și mai curată decât soarele, Fecioară prealăudată, nădejdea celor păcătoși și liniștea celor înviforați, caută spre noi, nevrednicii, și ne scapă de viclesugurile diavolului, că ne-au împresurat întristările, nevoile și răutățile. Dă-ne mână de ajutor, Stăpână, că pierim. Îndură-te de noi și mijlocește la Fiul tău cu rugăciunile tale preaputernice și nebiruite, ca să-Și întoarcă spre noi mila Sa cea bogată și pe toți să ne învrednicească a ne păstra viața cinstită și fără de prihană, pentru ca noi, cu o gura și cu o inimă, pe El pururea să-L slăvim, iar ție să-ți zicem: "Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!". Amin